

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

Fiskeripolitisk redegørelse af 4/11 98.

(Redegørelse nr. R 7).

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

1. INDLEDNING

Danmark hører til blandt verdens betydelige fiskerinationer. Vi befinder os samtidig i en tid, hvor den globale udvikling inden for fangst, forarbejdning og afsætning af fiskeprodukter hastigt ændrer forudsætningerne for erhvervet. Dansk fiskeri kan ikke være upåvirket heraf, og Regeringen ønsker med redegørelsen at styrke helhedsopfattelsen af fiskerisektorens udviklingsmuligheder for at skabe størst mulig klarhed om vilkårene for fiskerisektorens udvikling frem til år 2002, når EU's fiskeripolitik revideres, og i perioden derefter.

Redegørelsen er vedlagt 2 bilag med en mere uddybende beskrivelse af I) den biologiske rådgivning og II) discardproblematikken.

2. FISKERIPOLITIKKENS RAMMER

2.1 De internationale rammebetingelser Ressourcepolitikken

Fiskeripolitikken skal respektere et overordnet forvaltningsgrundlag vedtaget i FN og i en række multilaterale og bilaterale aftaler. Disse overordnede forvaltningsrammer omfatter såvel internationalt farvand som nationale fiskerizoner.

De vigtigste globale konventioner er

1. FN's havretskonvention fra 1982, som opstiller de overordnede betingelser for udnyttelsen af de levende marine ressourcer på det åbne hav uden for national jurisdiktion og i de nationale fiskerizoner, herunder retningslinierne for internationalt samarbejde,
2. FAO's aftale fra 1993, om fiskerifartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav,
3. FN-aftalen fra 1995, om fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande. Aftalen

omfatter fiskebestande, som lever i et område, der omfatter flere nationale fiskerizoner, eller som vandrer mellem flere nationale fiskerizoner og internationalt farvand.

4. FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri fra 1995, som omfatter retningslinier for bl.a. fiskeriaktiviteter, herunder udvikling af selektive redskaber med henblik på at undgå discard, fiskeriforvaltning, kontrol, handel, akvakultur og fiskeriforskning.

FAO's adfærdskodeks er i modsætning til de øvrige konventioner ikke retligt bindende, men tillægges politisk betydning ved udformningen af de fremtidige forvaltningskriterier, da den opstiller en række regler for god forvaltnings-skik, som skal sikre en bæredygtig udnyttelse af havets levende ressourcer.

I FAO drøfter man løbende, hvordan principperne og retningslinierne i kodeksen kan omsættes til operationelle forvaltningskriterier.

Temaet fremgår af ovennævnte kommissions arbejdsprogram, der blev vedtaget på FN's 51. generalforsamling den 23.-27. juni 1997. Nævnte kommission har bl.a. understreget betydningen af en effektiv bevaring og forvaltning for at undgå discard og overkapacitet.

Regionalt er samarbejdet mellem miljø- og fiskeriministre fra landene omkring Nordsøen et eksempel på, at fiskeripolitikken skal ses i et bredt perspektiv. Formålet med samarbejdet har været at drøfte samspillet imellem fiskeri og havmiljø for at sikre en bæredygtig udvikling og udnyttelse af de levende marine ressourcer.

For så vidt angår den regionale fiskeriregulering, spiller de internationale fiskeriforvaltningsorganisationer en stor rolle. Størstedelen af bestandene på det åbne hav i Nordatlanten og i Østersøen forvaltes gennem multilaterale aftaler. Disse organisationer er i færd med at analysere, hvorledes de senere års globale aftaler kan implementeres i fiskeriforvaltningen.

Handel

Udviklingen i den danske fiskerisektor er afhængig af de internationale vilkår for afsætning af fiskeprodukter. Handelen med fisk og skaldyr er kun i begrænset omfang påvirket af GATT/WTO's liberaliseringer, og der er ikke i øjeblikket særlige initiativer for at nedsætte toldsatsene på fisk. På længere sigt må det forventes, at der vil opstå et voksende pres for lavere markedspriser på traditionelle fiskeprodukter, og at tolden vil blive nedsat.